

Uutiskatsaus

27.11.41 klo 6.

"SUOMEN ARMEIJA ON ITSE ASIASSA JO TUHOTTU", selitti leningradilainen politrukki hiljattain vanjoilleen, "mutta strategisista syistä ovat neuvostojoukot jatkaneet paikka paikoin perääntymistään. Parhaiten todistaa Suomen armeijan suunnattomia tappioita se, että Suomessa on ruvettu muodostamaan naispataljoonia."

VESIPÖHÖ oli eräällä äskettäin vangiksi saadulla yliloikkarilla. Hän kertoi, että jokseenkin kaikilla hänen komppaniansa miehillä ovat kädet ja jalat samalla tavoin turvoksissa. - Vesipöhö johtuu ravinnon puutteesta.

RYSSIEN KORSUKYLLÄ tuhotaan kasapanoksilla ja liekinheittimillä Itä-Karjalassa. Lukuisia hyökkäysvaunuja on tuhottu. Erityisesti Seesjärven kaakkois- ja Tuoppajärven koillispuolella käydään rajuja taisteluita. Hitaasti mutta hellittämättä ponnistelevat joukkomme kohti tavoitetta: Vienanmeren. - Lapissa, Luttojoella, pääsi venäläinen sissikomppania linjojemme läpi mutta motitettiin eräälle Lapin tunturille, josta se turhaan on pyrkinyt eroon.

SUOMALAIS-SAKSALAISIIN MIINA-KENTTIIN on Suomenlahdella tuhoutunut kaksi ryssien sotalaivaa. Stalinogorskin luona on 150 saksalaisesta hyökkäysvaunua murtautunut ryssän linjojen läpi. Tulan itäpuolella toimineet saksalaiset panssarivoimat ovat kääntyneet länteen ja pyrkivät katkaisemaan Tulan viimeisen yhteyden: Serpuchovin tien.

RAUTATIELÄISLAKKO uhkaa nyt puhjeta Yhdysvalloissa.

202800000 mk:n edestä on Työn ja taistelun lainaa nyt merkitty.

Päivän haastattelu.

Korporaali Lauri Svensk,

haukivuorelainen kranaatinheitinmies, kertoi, että Tyrjä se oli hänenkin kovin paikkansa tämän sodan aikana.

"Ei-kenenkään-maalla, Loksakumun aukean itälaidassa, oli kumpare, jota nimitimme Tappokukkulaksi. Kun 5. Komppania lähti etenemään, niin me Kevyen krh-joukkueen tulenjohtuemiehet sijoituimme Tappokukkulalle. Tuskin olimme ehtineet sinne, kun alkoi pirallinen kranaattikeskitys, joka suurimmaksi osaksi meni kukkulan takaiseen notkoon, missä suurin osa III Pataljoonaa odotti etenemiskäskyä. Osamme saimme kyllä mekin. Siinä oli naurussa pitelemistä.

Illemmällä siirryimme Kukkulahdonmäelle 6. Komppanian avuksi. Puhelinyhteydet vedettiin palavan metsän lävitse, ja yö vietettiin ryssien kaivamista montuissa. Samalla painuimme Iilampea kohti luutnantti Raassinan komentopaikalle, m. 50 metrin päähän maantiestä. Elo 8 - 9 aikaan katkesivat puhelinyhteydet. Viikapartio totesi, että selustassamme oli liikkeellä politrukki ja kymmenmiehinen ryssän partio, joka oli katkaissut taksit. Ryssät saivat ammutuksi II Pataljoonan viestialiupeerin ja haavoitetuksi kahta lääkintämiestä. Mutta yksikään ryssä ei jäänyt iloitsemaan tihutöistään - yksi ainoa joutui vangiksi pahoin haavoituneena, muut saivat surmansa."

Kahdessa vuodessa

on Siiranmäki ennallaan, jos ajat paranevat, lausui eilen haastattelenamme mv. Nestori Seppänen. Irtaimistotoin on kuljetettu pois jokseenkin joka talosta ja sijalle jätetty "voitamaton puna-armeija", mutta muuten kylä on paremmassa kunnossa kuin osattiin odottaa. Sotilaitten suorittamat kyntötyöt ovat korvaamaton apu ensi kevättä ajatellen.

Siiranmäen tienhaarassa oli ennen sotaa kokonaista kolme kauppaa, esuuskauppa ja kaksi yksityistä. Kylän vaurain talo oli Vanhala, jossa oli kuusi lehmää, kaksi hevosta ja varsa. Neljässä talossa olivat Seppäset isäntinä, pataljoonain majapaikoista taas oli yli puolet Kähkösten suvun hallussa. Juhliaan siiranmäkeläiset viettivät Vehmaisissa maamiesseuran talossa, joka nyt on maan tasalla.

Kivennapalaiset olivat välirauhan ajan hajallaan Hämeessä. Suureksi tueksi heille oli Kivennavan kirkkoherra Appelgren, entinen Suomen armeijan eversti, joka työmiehen puvussa kierteli polkupyörällänsä talosta taloon auttaen ja saksalaisten siirtoseurakuntaansa.